

Copy/Paste

Реплики на
световноизвестни картини

SERDIKA CENTER

ПОЛ СЕЗАН

Играчи на карти

📍 Голяма Ротонга

История на картината

Картината „Играчи на карти“ е едно от най-известните произведения на Сезан, създадено в периода 1890–1896 г. С нея е свързана интересна история: в музея в Екс е имало картина със същото име, която толкова очаровала художника, че той се заема със същата тема. В началото той съставя фигурална група от петима души. По време на рисуването броят на фигурите намалява. Тази поредица включва пет картини, но художникът е достигнал върха на своята артистичност във версията, в която са останали само двама мъже. За тази картина са му позирали обикновени хора

от близкото село, с черти, характерни за провансалските селяни. Те седят един срещу друг на маса, застлана с червена покривка. Върху лицата им вместо напрежение и хитрост, характерни за комарджии, е изписана почти философска концентрация. На масата има малка бутилка вино, определяща централната ос на композицията. Силуетите на играчите са идеално балансирани, сякаш се гледат в огледало. Простотата на темата – игра на карти и героите, излъчващи дълбоко спокойствие, са претекст за размисъл върху човешкото съществуване.

Оригиналът е нарисуван като част от едноименна поредица картини в периода 1890-1896, маслени бои върху платно.
Размери: 47 x 56 см
Техника на изпълнение на копието: маслени бои върху платно

Кой е купил картината?

Картината „Играчи на карти“ в продължение на почти 80 години е смятана за изчезнала, но в действителност е била в притежание на финансовия магнат и колекционер на произведения на изкуството Джордж Емпирикос. След смъртта му платното „Играчи на карти“ е изложено на търг в аукционна къща „Кристис“ в Ню Йорк. Картината е оценена на 15-20 млн. долара. В крайна сметка тя е продадена за колосалните 250 млн. долара на

катарското кралско семейство, с което става най-скъпата картина в историята и надминава цената на платното на Джаксън Полък „№ 5“, закупено за 140 млн. долара.

Интересно

За картините от тази серия никога не са позирали всички модели едновременно. Майсторът е рисувал картините постепенно, като добавя отделно поредните фигури в различни времеви периоди.

ВИНСЕНТ ВАН ГОГ

Портрет на доктор Гаше

Голяма Ротонда

История на картината

„Портрет на доктор Гаше“ несъмнено е шедевър в портретното творчество на художника, който е бил изключително впечатлен от ексцентричния лекар. Върху лицето на доктора са изписани меланхолия, тъга и примирение. Същото настрояние разкрива и наклонената му напред фигура. Всички използвани линии и цветове са съобразени с тази атмосфера, като придават на картината оригинална хармония. Художникът е използвал едни и същи движения на четката, за да изобрази фона и силуета на преден план. Тъмносиньото сако контрастира с бледото лице. Тъжният поглед на яркосините очи е отправен към далечината, в неизвестна посока. В картината доминира синьото

с различните си нюанси: яркото синьо на небето, което образува фона на картината, потъмнява на места, при прехода отгоре надолу, за да придобие най-тъмния си нюанс в сако на доктора; появява се и в зениците на очите, и в цветята.

Кой е купил картината?

За пръв път картината е закупена около 1890-1891 г. от брата на художника Тео ван Гог. След това произведението попада в Ню Йорк в ръцете на Зигфрид Крамарски. През 1990 г. картината купува японският колекционер Рюеи Саито (Ryoei Saito) за 82,5 млн. долара, което по това време е световен рекорд в търговията с произведения на изкуството. Скоро след

това Саито предизвиква скандал като провъзгласява, че след смъртта му иска картината да бъде изгорена. Той умира през 1996 г. и оттогава съдбата на картината е неизвестна. През 2007 г. се появява информация, че произведението е било продадено 10 години по-рано на инвеститора от австрийски произход Волфганг Флотл. Той от своя страна я препродава на анонимен купувач. Стойността на картината, изчислена по курса на долара от 2008 г. днес би била повече от 136 милиона долара.

Интересно

Семейната страст към общуването със света на фауната и флората и дългите разходки по живописните селски околности пробуждат в младия Винсент любов към природата и нейните многоцветни пейзажи. През втората година на гимназията, по неизвестни причини, той напуска училище.

През 1880 г. Винсент ван Гог решава да започне кариера на художник и се премества в Брюксел. След това се озовава в Париж, където благодарение на усилията на брат си, социалният живот на Винсент процъфтява. Той се намира в компанията на такива творци като: Сезан, Тулуз-Лотрек и Бернар, Дега и Гоген.

По-късно художникът се премества в Арл, където започва своя „жълт епизод“. Жълтото става най-популярният цвят в творбите му. Именно тук в Арл, вдъхновен от този жизнен цвят, той рисува известните „Слънчогледи“. Скоро на гости на Ван Гог идва Гоген, който се надява да получи вдъхновение от приятеля си.

Кавга между двамата мъже влошава още повече и така разклащаното психично здраве на Ван Гог. Паническият му страх, че може да загуби още един важен човек в живота си, се усилва и става причина за последвалата трагедия. Винсент взема нож и се опитва да намушка приятеля си. Със силата на мускулите или характера си, Гоген успява да го спре. Ван Гог бегом излиза от къщата и малко след това е намерен в безсъзнание в локва кръв. В пристъп на лудост и отчаяние отрязва ухото си.

По време на кратките периоди на самоосъзнаване, Винсент намира успокоение в писмата до брат си и в литературата. На 27 юли 1890 г. Винсент излиза на разходка. Никоой не забелязва, че взема със себе си револвер. Ван Гог е открит с огнестрелна рана в гърдите. Спънали се е художникът? Дали това е преднамерена постъпка? Винсент умира, заобиколен от приятелите

и опечаления си брат. Почива на 29 юли 1890 г. След смъртта му Тео се опитва да организира изложба в чест на брат си. Неуспешно. Картините на лудия от Арл не представляват интерес за никого. Тео никога не се примирява със смъртта на брат си и когато се разболява и умира, той е погребан до Винсент. Общият им надгробен камък в Овер-сюр-Уаз е красив символ на братската любов.

Гаше не само се е грижел за ван Гог като лекар, но е бил и негов близък

приятел. Пораждат се подозрения, че втората версия на портрета, в която д-р Гаше държи растението на пръстник в ръка, не е от четката на Ван Гог, а от доктора, тъй като е известно, че той е копирал картините на импресионистите. Първата версия, наречена „Портрет с книги“, поражда съмненията на специалистите. Спорът все още не може да бъде разрешен, тъй като първата версия на картината изчезва мистериозно след смъртта на японския колекционер Риоуи Саито.

Оригиналът е нарисувал през 1890 г., маслени бои върху платно.
Размери: 67 x 56 см
Техника на изпълнение на копието: маслени бои върху платно

ГУСТАВ КЛИМТ

Портрет на Адел Блох-Бауер I (Златната Адел)

Ротонда Hippoland

История на картината

През 1903 г. Густав Климт получава поръчка от Фердинанд Блох-Бауер да нарисова портрет на съпругата му. Когато Климт получава поръчката, Адел е била на 26 години. В продължение на четири години художникът е създавал повече от 100 рисунки и скици за картината. Всъщност от самото начало неговата концепция не се е различавала много от крайния резултат. Художникът до голяма степен се е отказал от илюзията за пространството до толкова, че

картината изглежда плоска. Скицираното пространство се отдръпва зад декоративния златист фон, на който фотийолът и роклята се сливат. Деликатната фигура заема цялото вертикално пространство на картината – привидно стои права, но при по-внимателен оглед може да се види, че тя е седнала или се е облегла на фона на меко кресло. Климт е отразил личността на своя модел. Мария Алтман, племенница на Адел Блох-Бауер и сънаследница на картината, описва леля си като: „Страдаща, винаги с главоболие, пушеща като парна машина, много нежна и мрачна. С вдъхновено лице, самоуверена, елегантна.“

Оригиналът е нарисван през 1907 г.,
маслени бои върху платно.
Размери: 138 x 138 см
Техника на изпълнение на копието:
маслени бои върху платно

Кой е купил картината?

Произведението е продадено през 2006 г. на наследника на козметичната империя Роналд С. Лаудер за 135 млн. долара – по това време тази сума е била най-високата, получена за картина. Освен впечатляващата цена, начинът на продажба също е необичаен. Тази икона на изкуството не е продадена на търг, а е продадена директно на купувача, далеч от аукционните къщи.

Интересно

Густав Климт поддържа приятелски отношения с Агел Блох-Бауер още от 1899 г. През 1901 г. той завършва портрета „Юдит I“ – полуакт на библейската Юдит, за която позира Агел Блох-Бауер. През 1909 г. той създава картина „Юдит II“, за която най-вероятно също му позира Агел. Много по-възрастният съпруг на Агел обаче не подозира, че съпругата му и майсторът имат много по-близки отношения, отколкото може да се предполага. Може би затова на Климт му отнема четири години, за да нарисува тази картина...

Биография

Густав Климт е роден през 1862 г. в едно от предградията на Виена. Започва художественото си образование в Kunstgewerbeschule (Училище за приложни изкуства) във Виена. Първите си стъпки в професията прави при извършването на различни декорации. Тази дейност и влиянието на преобладаващия по това време във Виена артистичен климат оказват значително въздействие върху цялостното творчество на художника. Той се превръща в основоположник на промените в изкуството, когато през 1897 г. отхвърля всички приети досега академични канони и съвместно с други художници основава Сдружението на австрийските художници – Сецесия, с което е свързан до 1905 г.

Основната му цел е създаването на цялостно, абсолютно произведение на изкуството, което на практика означава отхвърляне на всички правила и ограничения, наложени от академичните принципи. Картините на художника са израз на неограничена творческа свобода, те отразяват богатството и сложността на епохата, в която той твори, използвайки цялата палитра на достъпните му изразни средства. И досега Густав Климт е неизчерпаем извор за вдъхновение за много съвременни художници.

Портрет на Адел Блох-Бауер II (Златната Адел)

Ротонда Hippoland

История на картината

Адел Блох-Бауер става известна благодарение на първата версия на портрета на Климт – тя е изискана любителка на виенското изкуство, покровителка и близка приятелка на Густав Климт

Творбата, макар и завещана от собственичката на австрийската държава, е заграбена от нацистите по време на Втората световна война. По опростен начин темата за мистериозната картина се появява във филма от 2015 г. – „Златната дама“.

Климт, въпреки своята доста обикновена външност, очарова жените и има многобройни любовни истории. Знаменитата творба на Климт от женските портрети е „Златната Адел“, портрет на Адел Блох-Бауер.

Най-известната маслена картина на Климт е „Целувката“, показваща двойка влюбени, които се прегръщат. Характерно за Климт е използването на златни люспи в картините му. Изследователите на изкуството твърдят, че на

картината е представен самият Густав Климт и неговата житейска спътница Емили Фльоге.

Кой е купил картината?

Новинарският уебсайт Bloomberg съобщава, че известната телевизионна водеща Опра Уинфри е купила на търг шедьовъра на Климт Портрет на Адел Блох-Бауер II през 2006 г. за 87,9 млн. долара. През 2014 г. тя решава анонимно да заеме картината на Музея за съвременно изкуство (МОМА) в Ню Йорк за период от 4 години. Тогава анонимен китайски колекционер проявява интерес към картината и изразява желание да я купи. Актрисата решава да продаде произведението за 150 млн. долара, като увеличава стойността му с цели 71 процента.

Оригиналът е нарисуван през 1912 г.
Картина е ръчно рисувана с маслени бои върху платно.
Размери: 120x190 см
Техника на изпълнение на копие: маслени бои върху платно

ЕДВАРД МУНК

Писъкът

Голяма Ротонда

История на картината

Това е една от четирите версии на картината „Писъкът“ (смята се за най-добре запазена). В периода 1892–1895 г. Едвард Мунк създава серия от четири такива картини, наречена „Фризът на живота“. Художникът всеки път използва различни техники за рисуване. За обстоятелствата, придружаващи създаването на „Писъкът“, той казва: „Вървях по пътя с двама приятели, слънцето вече залязваше, внезапно небето стана кървавочервено, спрях, почувствах изнемога и се опрях на парапета – кръв и огнени езици стояха над синьо-черния залив – моите приятели отминаха напред, а аз стоях там, треперещ от тревога – усещах един

безкраен вик, пронизващ природата“. Възможната причина за промяната на цвета на небето е могло да бъде изригването на вулкана Кракатау, чиято пепел по това време покрива земята и оцветява небето в червено в продължение на години. По този начин природата допринася за създаването на един от най-трогателните портрети на отчаянието в историята на живописата. Въпреки обезпокояващия израз на картината, „Писъкът“ е едно от тези произведения, които трайно са се записали в популярната култура. Картината е оценена и от терапевтите като най-живописното представяне на човешките страхове.

Кой е купил картината?

Картината е продадена от Петер Олсен, норвежки бизнесмен, чийто баща е бил съсед и приятел на Мунк. Зашеметяващата цена от 120 млн. долара е една от най-високите за произведение на изкуството и е достигната само след 12 минути наддаване на търга. Цената е предложена от купувач, който се е свързал по телефона с аукционната къща „Сотбис“ в Ню Йорк и е останал анонимен.

Интересно

Една от версиите на „Писъкът“ (в червено-оранжеви отенъци) е открадната през 1994 година от Националната Галерия в Осло. Намерена е след 3 месеца. През 2004 г. от Музея на Мунк в Осло е открадната друга светло оранжева версия на картината. Тя е изнесена посред бял ген пред охраната и зрителите, които били заплашени с оръжие. Заедно с нея е взета и друга картина на Мунк – „Магона“. Появяват се предположения, че картината на стойност 54 млн. евро е била унищожена, тъй като била непродаваема на черния пазар, но е намерена след две години.

Оригиналът е нарисуван през 1893 година с маслени бои, темперни бои и пастели върху картон.

Размери: 91 x 73,5 см

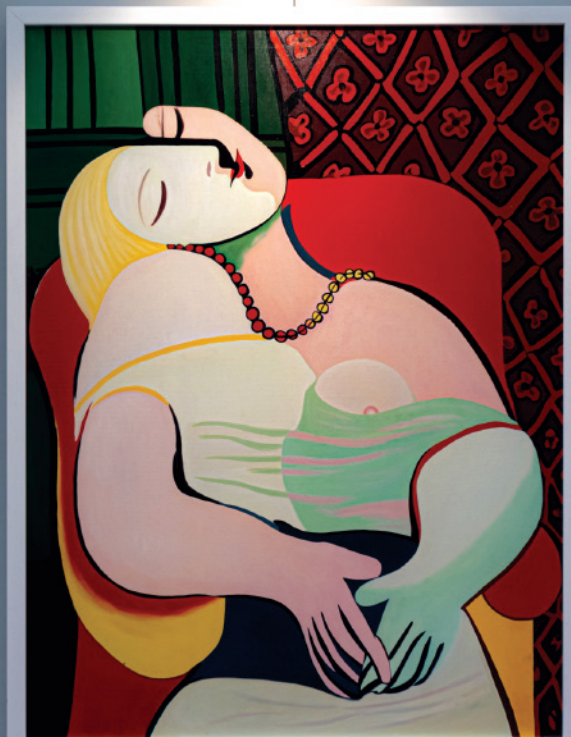
Техника на изпълнение на копието: темперни бои, маслени бои и пастели върху платно

ПАБЛО ПИКАСО

Сънят

📍 Голяма Ротонда

Оригиналът е
нарисуван през 1932 г.,
маслени бои
върху платно.
Размери: 60 x 80 см
Техника на изпълнение
на копието: маслени
бои върху платно

История на картината

Героинята на картината Сънят е Мари-Терез Уолтър, която е описана в биографията на художника като негова любовница, модел и муза. Години наред художникът подкрепя финансово нея и дъщеря ѝ. За разлика от други портретиран жени, Мари винаги е била рисувана с нежност. Портретът представя седяща в червен фотьойл млада, пълна жена. Главата ѝ е наклонена със затворени очи, а ръцете ѝ са свободно сплетени върху бедрата, низ от мъниста лежи свободно върху линията на раменете и деколтето. Картината е нарисувана в топли тонове, а мекият и овален фотьойл прекрасно хармонизира с пълничкото тяло на спящата жена, която със сигурност сънува нещо приятно.

Кой е купил картината?

Произведението на Пикасо е купено на търг за колосалната сума от 155 млн. долара от Стивън Кoen, свързан със SAC Capital Advisors. Той го откупува от най-големия си съперник в търга отпреди 7 години – Стив Уин. По това време и двамата планират да купят картината. Стив Уин, управител на казино, обаче се оказал по-хитроумен. Той е повредил случайно произведението, така че е трябвало да го купи. Той обаче прави това толкова умело, че платното е перфектно възстановено и Уин препродава произведението на Пикасо с голяма печалба.

Момче с лула

📍 Голяма Ротонда

История на картината

„Момче с лула“ на Пикасо чупи рекорда за всички времена (104 млн. долара в Сотбис в Ню Йорк), вероятно и поради това, че тайнствеността има голяма маркетингова стойност. Младежът в синия гащеризон е 24-годишният Пабло Пикасо, който почива в студиото си, твърдят някои експерти. Те подчертават, че лулата е ясен признак за това твърдение – пушенето е порок и постоянна тема в много от неговите творби. Според легендата, авторът на „Госпожиците от Авиньон“ не запалак при раждането си. Съживен бил от дима на лулата, която запалил присъстващият при раждането му лекар.

Кой е купил картината?

Това е най-високата цена за картина, продадена на търг до тогавашния момент, и първата картина, чиято цена преминава бариерата от 100 млн. долара (продадена през

2004 г.). Най-странното е, че никога не става известно, кой е проявил такъв интерес към портрета на Пикасо и пушещия парижанин.

Интересно

Критиците на изкуството са съгласни, че платното на Пикасо от 1905 г. е най-поетичната картина от „розовия“ му ранен творчески период. По това време той се вдъхновявал от уличните акробати, клоуни и арлекини. Сприятелил се с много от тях. В парижкото му ателие в Бато-Лавоар, често идвал Малкият Луис, който най-вероятно позира за картината, продадена в „Sotheby's“. Случайност оформила окончателния артистичен ефект. „Една вечер Пикасо оставил група приятели, с които води интелектуални разговори. Върнал се в студиото си, взел платното, което изоставил преди месец, и увенчал с рози ученика. Прищявката му превръща картината в шедьовър“, пише поетът и критик Андре Салмон през 1912 г.

Оригиналът е нарисуван през 1905 г.
Картината е ръчно рисувана с маслени бои върху платно.
Размери: 81 x 100 см
Техника на изпълнение на копието: маслени бои върху платно

Гол модел, зелени листа и бюст

📍 Голяма Ротонда

История на картината

Главната героиня на картината „Гол модел, зелени листа и бюст“ е лежащата гола Мари-Терез Уолтър, която е описана в биографията на художника като негова любовница, модел и муза. Художникът финансово подкрепя нея и дъщеря ѝ в продължение на дълги години.

За разлика от другите портретиран от него жени, той винаги рисува Мари с нежност.

Кой е купил картината?

От 50-те години на миналия век картината е в колекцията на Франсис и Сидни Бродич, семейство филантропи и покровители на изкуството от Лос Анджелис. Творбата е изложена само веднъж, през 1961 г. за осемдесетия рожден

ден на Пикасо. След смъртта на двамата съпрузи картината е пусната за продажба в „Christie’s“ през май 2010 г. Търгът е грандиозен, тъй като се е очаквало картината да бъде продадена за 70–90 млн. долара.

Анонимен купувач произведението, наддавайки по телефона за 106,5 млн. долара, което поставя нов рекорд в продажбите, надминавайки този от 2004 г. (Пабло Пикасо, „Момче с лула“). И досега не е ясно кой е собственикът на картината – повече от година след продажбата никой не знае името на анонимния купувач. Едва през 2011 г., когато „Гол модел, зелени листа и бюст“ е дадена на разположение на музея Tate Modern в Лондон, започва да се говори, че купувачът е Абрамович. Засега светът на изкуството е убеден, че именно той е тайният купувач.

Оригиналът е нарисуван през 1932 г.
Картината е ръчно рисувана с маслени бои върху платно.
Размери: 130 x 163 см
Техника на изпълнение на копието: маслени бои върху платно

Интересно

След продажбата през 2010 г. на „Гол модел, зелени листа и бюст“ за 106,5 млн. долара в Нюйоркския „Christie's“, колекционерите започват да проявяват голям интерес към картините, на които Пикасо рисува своята дългогодишна любовница. Лондонският „Sotheby's“ също може да се похвали с изгодни сделки на произведения като „La Lecture“ или „Femme assise pres d'une fenetre“. И двете творби изобразяващи Мари-Терез Уолтър достигат шеметни цени: първата е продана за 25,2 млн. британски лири, а втората за 28,6 млн. британски лири.

Докато е още женен, 45-годишният Пикасо се запознава с Мари-Терез Уолтър през 1927 г. на една от парижките улици, когато тя е само на 17 години. Въпреки значителната разлика във възрастта, Мари-Терез остава най-голямата любов на художника и връзката им продължила повече от десетилетие, вдъхновявайки го да създаде много прекрасни скулптури и картини.

ДЖАКСЪН ПОЛЪК

№ 5

Ротонда Hippoland

История на картината

По време на създаването на „№ 5“ Джаксън Полък използва „action“ техника (рисуване с действия/жестове). Рисуването с жестове трябва да даде на художника пълна творческа свобода, да даде възможност върху платното да бъде пренесена дремещата в човека „природа“. Полък никога не е правил скици за картините си. „№ 5“ е създаден с дебел слой сива, жълта,

кафява и бяла боя, които създават впечатление за мистериозно увито птиче гнездо. Техниката на художника се състои в директно изливане на боята и разпръскването ѝ върху платното. Полък е използвал също така и бои в кютии. Правил е отвори в кютиите и е изсипвал боята на струйки върху основата. След това е размазвал боята с пръсти, пръчки, тел, с една дума: с всичко, което му подсказва интуицията.

Кой е купил картината?

За пръв път картината е показана на изложбата „Полък“ през 1949 г. Именно там Алфонсо А. Осорио решава да купи произведението, като плаща 1500 долара за него. След покупката неговият партньор го пита: „Дал си пари за това?!“. 58 години по-късно картината е продадена от Дейвид Гейфен, съосновател на Dreamworks и основа-

тел на Geffen Records. Предполага се, че картината е купил Дейвид Мартинес за зашеметяващата сума от 156,8 млн. долара, но представляващата го адвокатска кантора публикува прессъобщение, в което се посочва, че за разлика от последните статии в пресата, Мартинес не е собственик на картината, нито има права да я придобие. Общо взето не се знае кой е притежател на най-скъпата по това време в света картина.

Интересно

Журналист на британския вестник „The Guardian“ изчислява, че 0,09 квадратни метра (или един квадратен фут) от произведението „№ 5“, струва 4 млн. долара.

Оригиналът е нарисуван през 1948 година бои от синтетична смола (гланцов емайл), но са определени като маслени бои за класификация на картината – върху ДВП плоскост.
Размери: 122 x 244 см
Техника на изпълнение на копието: нарисувана върху плоскост от дървесни влакна с акрилни бои

ЛЕОНАРДО ДА ВИНЧИ

Спасителят на Света

📍 Голяма Ротонда

История на картината

Творбата представя Исус, който вдига дясната си ръка за благословия, а в другата държи стъклена сфера – символ на света. По това време този мотив е бил популярен във френската и фламандската живопис. Спасителят на света е облечен в традиционни одежди с червен и син цвят. Картината, нарисувана в началото на XVI век за краля на Франция Луи XII, е принадлежала последователно на няколко владетели, след което е загубена в средата на XVIII век и се смята за безвъзвратно изчезнала до началото на XX век.

Кой е купил картината?

Неочаквано през 1900 г. английският колекционер сър Франсис Кук купил картината, без да си дава сметка кой е авторът. През 1958 г. наследниците на Кук продават вече доста повредената картина за 45 фунта (ок. 125 долара). През 2005 г. картината е придобита от група търговци на произведения на изкуството и експерти в областта на живописиста на старите майстори. Платили за нея сумата от 10 хил. долара. След реставрирането на „Спасителят на Света“ повечето експерти по италианската ренесансова живопис нямат

съмнения, че картината е дело на Леонардо, а не на някой от учениците му.

През 2013 г. аукционната къща „Sotheby's“ продава картината за 80 милиона долара на швейцарския търговец на изкуства Ив Буви, а той продава произведението през същата година за 127,5 млн. долара на руския милиардер Дмитрий Риболовлев. Картината отново е изложена на търг през 2017 година и е продадена след 19 минутно наддаване по телефона за рекордната сума от 450,3 млн. долара. Макар че аукционната къща „Christie's“ не разкрива самоличността на новия собственик на картината, „New York Times“ информира, че това е саудитският принц Багр ибн Абдуллах ибн Мохаммед ибн Фархан ас-Сауд.

Интересно

Върху цената на картината (която включва комисионната на „Christie's“) огромно влияние оказва рекламната кампания на аукционната къща и фактът, че „Спасителят на Света“ е единствената известна картина на Леонардо да Винчи, която остава в частни ръце. Петнадесетте останали картини на Леонардо се намират в обществени колекции.

Биография

Леонардо да Винчи (роген на 15 април 1452 г. в Анхиано, починал на 2 май 1519 г. в Клос Люсе) – италиански художник, архитект, философ, музикант, писател, изследовател, математик, механик, анатом, изобретател, геолог, скулптор, живял в епохата на Ренесанса. Той е роден и израснал близо до Винчи.

Да Винчи е известен най-много с таланта си на художник. Две от неговите творби – „Мона Лиза“ и „Тайната вечеря“, заемат челни позиции в списъците на най-известните, най-често имитираните и споменавани портрети и художествени произведения. Скицата на Леонардо „Витрувианският човек“ също има огромно значение за историята на изкуството.

Леонардо често е описван като архетип на „ренесансовия човек“, чието, на пръв поглед неизчерпаемо любопитство, се съчетава само със силата на неговата креативност. Той се счита за един от най-великите художници на всички времена и може би най-многогранно надарения човек в историята на човечеството. Вероятно 15 от картините му са оцелели и до днес.

Като инженер, Леонардо създава проекти, които изпреварват своето време, разработва концепции за хеликоптер, танк, използването на движението на тектоничните плочи, двойната обшивка на корабните корпуси и много други нововъведения. Сравнително малък брой от неговите идеи са реализирани по времето, когато е живял. Някои от неговите по-незначителни хрумвания, като автоматична машина за навиване на макари и машина за тестване на издържливостта на опън на тел, навлизат в света на технологиите без много публичност.

Леонардо е работил за най-известните аристократични семейства в Европа, включително за Сфорца и Медичи. Той надгражда в значителна степен общоприетите знания по анатомия, строителство и хидродинамика. Отбелязва също постижения в областта на архитектурата, скулптурата, философията и писането, но тези дейности изграят второстепенна роля в живота му. До днес са оцелели 7000 страници от неговите тетрадки с рисунки, научни скици и бележки.

Мадоната с Вретеното

📍 Голяма Ротонда

Оригиналът е нарисуван в периода 1506–1513
маслени бои върху дъска
Размери: ок. 66 x 45 см
Техника на изпълнение на копиеето:
маслени бои върху платно

Кой е купил картината?

В момента картината не е купена. Част е от дългосрочния депозит на херцог Бъкли, чието семейство притежава произведението от 250 години. През 2003 г. картината е открадната от замъка Дръмланринг в Шотландия, но четири години по-късно е намерена. По това време стойността на картината се оценява на 65 млн. долара. Според Харис Брайн, говорител на музея в Единбург, институцията е искала да закупи картината за собствената си колекция, но председателят на „Buccleuch Living Heritage Trust“ херцог Ричард Скот е заявил, че не възнамерява да продава произведението.

Техническите анализи потвърждават, че ренесансовият майстор едновременно е работил по две

много подобни произведения. Различават се помежду си главно във фона – „Мадоната“ от колекцията на херцога на Бъкли е нарисувана на фона на пейзаж с остров (има предположения, че е добавен от друг художник), фонът на другата подобна картина представлява алпийски пейзаж.

В момента се счита, че на пазара на изкуството всяка от картините на италианския майстор би генерирала необичайно големи суми, макар и не толкова големи, колкото за закупената от саудитския принц Мохамед ибн Салман „Спасителят на Света“.

Търговецът на произведенията на стари майстори в Ню Йорк – Ото Науман, твърди, че всяка от двете картини „Мадоната с вретеното“ в момента струва минимум 150 млн. долара.

Оригиналът е създаден около 1501 година, рисуван върху дъска.
Размери: 52х 36 см
Техника на изпълнение на копието: маслени бои върху платно

История на картината

Двете картини на Леонардо, които се намират в частни колекции, са с малки размери и двете показват Пресвета Богородица с младенеца Исус в скута си. Младенецът в ръцете си държи пръчка за навиване на прежда под формата на кръст. Оттук наименованието на картината – „Мадоната с вретеното“.

Тайнствената история на картината се допълва с кражбата ѝ през 2003 г., но четири години по-късно британската полиция прониква в общността на крадците на художествени произведения в Глазгоу и арестува бандитите по време на преговорите, които провеждат с фиктивен купувач на картината.

По данни на Федералното бюро за разследвания (ФБР) „Мадоната с вретеното“ струва 65 млн. британски лири (133 млн. долара).

Кражбата е извършена в замък Дръмланринг в южната част на Шотландия. Двама мъже влизат в помещението, където е изложена творбата, тероризират музейния служител и вземат картината. След кражбата платното е включено в списъка на 10-те най-издирвани произведения на изкуството на ФБР.

„Мадоната с вретеното“ е създадена между 1500 и 1510 г. Поръчана е от Флоримунд Робертет, държавен секретар на крал Луи XII. От 200 години картината принадлежи на семейство Бъкли. Тя е изложена в замък, собственост на Уолтър Монтагю-Дъглас-Скот, който е дедият херцог Бъкли. След кражбата той предлага 1 млн. британски лири откуп, за да си върне платното, но никой не откликва на апела му. Херцогът не доживява откриването на откраднатата картина и умира на 4 септември същата година.

Интересно

Леонардо да Винчи добре познава и високо цени античното изкуство. Но повече от античността, цени природата. Смята, че вместо да учим живопис или скулптура по примера на древните майстори, би било по-добре да наблюдаваме жив човек или кон и да го пресъздадем според този естествен модел. Той усърдно изучава структурата на човешкото тяло – крадешком, през нощта, той се е промъквал в болницата или моргата, за да види как е изградена всяка част от тялото, как са подредени мускулите и сухожилията, как изглеждат вените и артериите. Това е израз, както на неизчерпаемо любопитство, така и на смелост, защото за такива научни изследвания в тази епоха, Леонардо да Винчи е можело да бъде изгорен на кладата.

Много важно нещо, което Леонардо да Винчи научава от древните майстори са размерите. За гърците, а след това и за древните римляни, размерите са били от изключителна важност. Те старателно изчислявали какъв трябва да бъде размерът на главата или ширината на раменете спрямо целия човешки ръст или каква да е дължината на носа спрямо лицето. И така, докато останалите художници възторжено наблюдавали красивите гръцки мраморни статуи, Леонардо да Винчи вадел от джоба си линия и записвал размерите на добре оформените устни на богинята и колко е дълга шията ѝ. Считал, че правилните пропорции са първото условие за съвършенство в изкуството.

ОГЮСТ РЕНОАР

Бал В Мулен дьо ла Галет

Голяма Ротонда

История на картината

Името на картината описва и сюжета ѝ. В този тип събития най-често участват млади хора, повечето от които са местни работнички – перачки, цветарки, модистки и продавачки. Реноар вероятно лично е поканил приятелите си да позират. Те били неговите приятели от артистичните среди, художници и писатели. Двойките, макар и случайно избрани, изглежда се радват на общата компания. Това, което най-много привлича вниманието обаче, не са отношенията между героите, а фината аура, която

ги заобикаля. Реноар е посветил най-много внимание на играта на светлината и възпроизвеждането на пространството. Естествено, светлината на изобразената сцена е свързана с майсторското използване на светлината, създаваща невероятно впечатление. Проблясъци, разпръснати по цялото платно, създават ефект на слънчеви лъчи, проникващи между листата на дърветата над главите на танцуващите хора. Целостта е завършена от умело използваната перспектива. Хората на преден план са видимо по-големи от тези на заден план. Връзката между персонажите е разговорът на героите от преден план.

Кой е купил картината?

През 1990 г. картината е продадена за 78,1 млн. долара. По това време това е втората най-скъпо продадена картина в света. Интересното е, че картината отива при човека, който притежава и картина "номер едно" по това време – Риоеи Саито, директор на „Daishowa Paper Manufacturing Co“. Този собственик искал да бъде кремиран заедно с картината си, но за щастие на изкуството – изпаднал в сериозни дългове и трябвало да я продаде.

Интересно

Реноар не се отказва от рисуването, дори след като се озовава в инвалидна количка (ревматизмът силно ограничава движенията му). Ръцете на художника се деформират, а дясната ръка страда от ставна анкилоза (срастване на ставните кости). Художникът обаче не се предава и продължава да рисува. Първо рисува с четка, закрепена за ръката. Когато болестта напредва, той възлага изработката на съоръжение, което премества платното под ръката му. Художникът никога не се предава – рисувал е навсякъде, дори и в леглото преди смъртта си. Въпреки страданията си, винаги е бил изключително добродушен и общителен.

Оригиналът е нарисуван през 1876 година,
маслени бои върху платно.
Размери: 131 x 175 см

Техника на изпълнение на копието: маслени бои върху платно

ФРАНСИС БЕЙКЪН

Три студии на Лучиан Фройд

Голяма Ротонда

История на картината

Това е портрет на приятел на художника с деформирано лице. Творбата представлява един от двата фройдистки триптиха, нарисувани от Бейкън. Франсис Аутред, който в „Christie’s“ се занимава със следвоенно и съвременно изкуство, казва, че творбата от 1969 г. е истински шедьовър, подчертаващ приятелството между Фройд и Бейкън от средата на 40-те години. Приятелството им приключва със смъртта на Бейкън през 1992 г.

След проведени търгове през 70-те години, трите панели на триптиха са разделени в продължение на 15 години като принадлежат на трима различни колекционера от Рим, Париж и Япония. Събрани са отново, когато италианският колекционер купува останалите две части.

Кой е купил картината?

На 12 ноември 2013 г. картината е продадена на търг в Christie’s за 142 млн. долара, най-високата цена,

платена някога на търг за произведение на изкуството.

Целият търг продължил около 6 минути и засенчва най-добрия резултат досега, този на Едвард Мунк, чийто Писъкът от 1895 г. е продаден за 119,9 млн. долара.

Предишният рекорд на Бейкън е 86,3 млн. долара за Триптих от 1976 г., който е продаден през 2008 г. в „Sotheby’s“. Творбата става собственост на руския магнат Роман Абрамович.

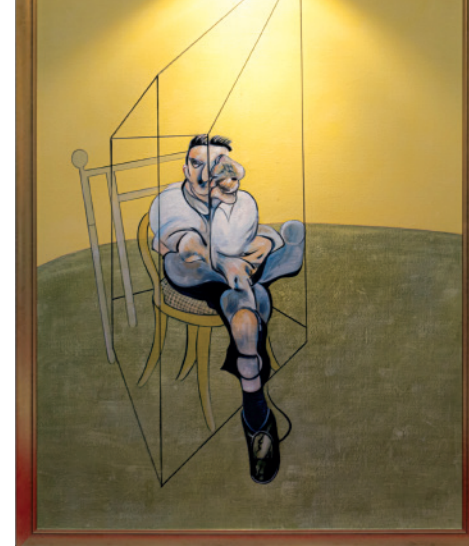
„Три скици на Лучиан Фройд“ е най-ценната картина сред колекциите на „Christie’s“ за следвоенно и съвременно изкуство. Цената ѝ обаче е определена на максимум 95 млн. долара. Търгът започва със ставка 80 милиона, в крайна сметка творбата е придобита от купувач, който нагвава по телефона. „Christie’s“ никога не разкрива самоличността на купувача на триптиха.

Интересно

След 1950 г. Бейкън развива свой собствен стил. Темата на неговите картини е самотният, отчужден човек, който често се намира в опасна ситуация. Неговите творби често са изпълнени със сюрреалистични перспективи, драматизъм и театрална експресия.

Ясно видими са деформациите на фигурите и неопределеното пространство, изграждащо ярки, интензивни цветове.

Оригиналът е създаден през 1969 година с маслена живопис върху платно. Приблизителни размери на всяка картина: 198 x 147 см. Техника на изпълнение на копието: акрилни бои върху платно

ДЖАСПЪР ДЖОУНС

Знаме

📍 Голяма Ротонда

История на картината

Серията „Знамена“ е създадена през 1955–1960 г., затворено с бронзова отливка, нарисувано върху платно знаме. Централният въпрос на този цикъл, както и на творчеството на Джонс като цяло, е проблемът за идентичността, изразен в често повтарящ се въпрос: „Това картина ли е или знаме?“

Кой е купил картината?

Картината е представена на първата индивидуална изложба на Джонс в началото на 1958 г. Алфред Бар, тогава директор на Музея за модерно изкуство, искал да купи картината, но се страхува, че тя може да се счита за твърде па-

триотична. Затова той убеждава приятеля си Филип Джонсън, който я купува за 110 милиона долара, а после дарява картината на гореспоменатия музей, където се намира и досега.

Интересно

Картината представя най-дълго използваното знаме (47 г.) в историята на Съединените щати, на което броят на звездите е 48 (днес броят на звездите е 50). Творбата отразява настроението на американските следвоенни години, които се различават от естетическите ценности, които по същото време преобладават в Европа. Културните символи за американците, празнуващи победоносната война с нацисткия Трети райх, започват да проникват в изкуството.

Знамето е първото от много произведения, за които Джонс казва, че са вдъхновени от съня за американското знаме през 1954 г.

„Една вечер сънувах, че съм нарисувал огромно американско знаме, на следващата сутрин станах и излязох да купя материали, за да го

направя. И го направих. Дълго работих върху картината. Картината е повредена – физически повредена – започнах да я рисувам с емайлна боя, с каквато се боядисват мебели, и която не изсъхва достатъчно бързо. След това ми дойде на ум нещо, което някога съм чел или чул: восъчна енкаустика.“

Произведение създадено през 1954 г. (опционално 1954–1955), изработено е под формата на енкаустичен, маслен и вестникарски колаж върху три отделни платна, монтирани върху шперплат.
Размери: 107,3 x 153,8 см
Техника на изпълнение на копието: акрилни бои върху платно

Фалстарт

📍 Голяма Ротонда

История на картината

Картината „Фалстарт“ е създадена през 1959 г. Това е цветови обрат в творчеството на артиста, който е накарал публиката да свикне със сивите, климатични композиции. Вдъхновение за Джоунс става плакат, промотиращ автомобилни състезания, който той вижда в популярната нюйоркската таверна „Cedar Tavern“ със заглавието „Фалстарт“, което артистът решава да „открадне“ и да нарече така своето произведение.

Картината е изцяло посветена на цветовете, няма конкретна тема, само чисти компоненти, които трябва да изтласкат артиста от изтърканите навици. Джоунс казва за картината: „Исках да намеря начин за приложение на цвета, за да бъде определен от различен метод.“

Биография

Джаспър Джоунс се ражда през 1930 г. в САЩ. Този забележителен художник поставя началото на нова тенденция в изкуството, наречена поп-арт и значително допринася за развитието на минимализма. За приноса си към американското

изкуство той е награден с Президентски медал за свобода и Национален медал в областта на изкуството.

След дипломирането си той постъпва в армията, където служи в японския град Сендай. След завършване на военната си служба започва работа в книжарница в Ню Йорк. През 1954 г. заедно с приятеля си Робърт Раушенбърг създават декорации за витрини.

Интересно

Интересен е фактът, че известно време те живеят в същата сграда като Рейчъл Розентал заедно с други знаменити съседи: известния хореограф Мърс Кънингам и неговия партньор Джон Кейдж – композитор, новатор в подхода към звука и създател на легендарната партитура „4'33“.

Оригиналът е създаден през 1959 г. и е нарисован ръчно с маслена боя върху платно.
Размери: 171 x 137 см
Техника на изпълнение на копието: акрилни бои върху платно

ПИТЪР ПОЛ РУБЕНС

Клането на невинните

📍 Pomonga Reserved

История на картината

Картината показва библейска сцена от Евангелието на св. Матей, защото там се споменава за избиването на младенците.

„Тогава Ирод, като видя, че беше подигран от мъдреците, твърде много се разяри и прати да убият всичките момченца във Витлеем и във всичките му околности, на две години и по-малко, според времето, което

внимателно беше изучил от мъдреците. Тогава се изпълниха словата на пророка Йеремий: Глас се чу в Рама, плач и голямо ридание; Рахил оплакваше децата си и не искаше да се утеша, защото ги няма вече.“

(Евангелието на Матей 2: 16-18 – Библия, съвременен превод 2002).

Съвременните учени, изучаващи библейските текстове, смятат, че са убити около 20-80 момчета на възраст до две години.

Кой е купил картината?

Съдбата на „Клането на невинните“ има интересна история. Картината е създадена през 1610 г., но 200 години по-късно нейното авторство започва да се приписва на един от учениците на Рубенс. През по-голямата част от 400-годишната си история картината се е намирала в частни колекции. В началото на 20-и век тя се оказва във Виена, но собственичката толкова не е харесвала картината, че решава да я заеме на един австрийски манастир, където остава до рекордния търг.

Джордж Гордън, експерт от аукционната къща „Sotheby's“, който проверява автентичността на произведението, разкрива следните подробности:

„Картината беше окачена много високо в тъмен, мрачен коридор на един манастир в Австрия, в рядко посещавана част на страната. Трябваше да използваме фенерчета, за да видим изобщо нещо. Бях толкова развълнуван, когато я видях! Това е изключителна творба. Не стига, че това беше истински Рубенс, но и Рубенс от около 1610 година. По-късно художникът често сменя стила си“, развълнувано споделя експертът.

Преди търга стойността ѝ се оценява на малко над 6 млн. долара, но сумата е превишена 12 пъти – за картината са платени над 76 млн. долара. Закупена е от най-големия частен колекционер в Канада Кен Томпсън, който дарява картината заедно с други 2000 монументални произведения на Художествената галерия в Онтарио.

Интересно

Питър Пол Рубенс, един от най-великите фламандски художници на 17 век, е роден през 1577 г. в протестантско семейство, но е възпитан като католик. На 14-годишна възраст младият художник започва да практикува при признати майстори, под наблюдението на които чиракува до 1598 г. През следващите години Рубенс пътува из Европа, за да се запознае с картините на големите майстори. След завръщането си от европейските си пътешествия Рубенс става придворен художник на губернаторското семейство на Холандия – Албрехт и Изабела.

Оригиналът е създаден между 1611 и 1612 г., рисуван ръчно с маслени бои върху дъбова дъска.
Размери: 142 x 182 см
Техника на изпълнение на копието: маслени бои върху платно

По това време той вече е признат артист. Броят на поръчките нагхвърля възможностите му и затова той наема повече от 24 художници, най-видния от които е Антон ван Дайк.

И до днес изследователите на творчеството на Рубенс имат проблем в определянето на създадените от майстора произведения от творбите на помощниците му. Най-вероятно майсторът е създавал скици на произведенията, учениците са рисували отделни фрагменти на картината, а накрая той е изглаждал разликите, ретуширал и завършвал творбата. Но, живописиста не е единствената област, в която той е бил известен.

Също така е бил страхотен дипломат и бизнесмен. Той владее пет езика и често е изпращан на дипломатически мисии в Париж, Мадрид и Лондон. По време на творческия си път Рубенс създава около 2000 картини. В огромното си творчество той отразява съществени характеристики на своята епоха: съблазнителни женски форми, жизненост, динамика, патетизъм, тревожност и чувственост. Благодарение на изключителната си индивидуалност, той налага своя стил на цялата фламандска живопис за следващите няколко десетки години. Умира на 30 май 1640 г. в резултат на усложнения от инфекцията на ръката.

АНДИ УОРХОЛ

Тюркоазената Мерилин

📍 Pomona Reserved

История на картината

Известният философ Жан Бодрияр, анализирайки портретите на Мерилин, прилага известната си теория за симулакрума, която твърди, че медийният образ е труден за свързване с реалността, защото по-скоро е симулация, копие на копие. Образът на Мерилин е една от най-разпознаваемите символни стоки в света на изкуството. В тези портрети истинската Мерилин не присъства. В крайна сметка, въпреки че малко хора наистина я познават (оригинала), почти всички от нас познават нейния образ в

медии: божествената Мерилин (копието). В същото време никой не се занимава с търсенето на оригинала, който, с голяма доза правдоподобност, трябва да признаем, че е изчезнал. В нашето съзнание остана само копие.

Кой е купил картината?

През 2007 г. частният колекционер от Чикаго Стафан Еглиз продава картината „Тюркоазената Мерилин“ за значителната сума от 80 милиона долара на господин Стив Коен, известен арт търговец, основател на „SAC Capital Advisors“.

Интересно

Анди Уорхол е роден през 1928 г. в САЩ, където родителите му емигрират от Словакия. Той е невероятен многостранен творец, икона на поп арта, който смесва рекламата с изкуството, превръщайки се в най-голямата звезда в този стил.

Болнавият Уорхол от детството си знае, че иска да стане художник. Учи приложен дизайн в университета Карнеги Мелън в Питсбърг, откъдето се премества в Ню Йорк, следвоенната мека на художниците. През 50-те години работи като илюстратор на списания и рекламен дизайнер, което вероятно става основа за по-късното творчество на художника. Неговият талант избухва през 60-те години, когато, използвайки техниката на ситопечат, започва да създава преекспонирани колажи с повтарящи се вещи за ежедневна употреба: кутии за супа Campbell, която той обича от детството си, банани, бутилка кока-кола и доларите, които обича най-много.

Използвайки техниката на ситиграфията, той създава необичайни портрети на известни кино и музикални звезди – Бриджит Бардо, Елвис Пресли, Марлон Брандо, Елизабет Тейлър, Майкъл Джексън, но също и на икони на диктатурата: Мао Дзъдун, Ленин и др.

Портретите на Мерилин Монро, направени малко след смъртта ѝ, му носят голяма слава. Всички картини от тази поредица са базирани на една снимка с ярки, насложени с различна интензивност цветове.

Оригиналът е създаден през 1964 година е един от общо десет екземпляра в различни цветове.
Размери: 101,5 x 101,5 см
Техника на изпълнение на копието: смесена техника – контурен печат върху платно, акрилни и маслени бои

В късния си период Уорхол създава произведения с психологически характер: цикъла „Направи си сам, Петна на Роршах“.

На 3 юни 1968 г. той е прострелян в гърдите от Валери Соланас, феминистка, която очевидно не се е справила с доминиращата, манипулативна природа на Уорхол. „Той имаше твърде голямо влияние върху мен“, казва тя след нападението.

След покушението, художникът, както подобава на еготик, се фокусира главно върху създаването на автопортрети.

Трябва да се признае, че Уорхол има много интересни идеи. Най-добрият пример е поредицата от окислени картини, в които платната са направени от боя с примес на мед, върху която се виждат петна от окислена урина.

Уорхол има някои причудливи навици, достойни за най-известните ексцентрици:

- Обичал е да се храни сам, дори е имал идея за верига ресторанти за самотници ANDY-MATS.

- Той е голям любител на таксидермията, т.е. препарирането на животни. Неговата колекция включва лъв, паун, пингвин, глава на лос и дори голям немски дог.

- Плащал на приятеля си Алън Миджет, за да присъства на лекции вместо него, на които той не можел да присъства.

- Без да се притеснява записва разговорите си с диктофон, който нарича „жена ми“.

- Една от най-известните серии на Уорхол – „Консервите със супа Campbell“, се счита за изображение на една консерва. Всъщност това е колекция от 32 кутии – по една за всеки вкус, който се продава по времето, когато художникът ги рисува.

ПОЛ ГОГЕН

Кога ще се омъжиш?

📍 Голяма Ротонда

История на картината

Изкуството на Гоген дължи своята интензивност и блясък на цветовете на годините, прекарани на екзотичните острови, както и на монументалната простота на неговите композиции. Именно на островите са създадени най-големите шедьоври от този период, включително картината „Откъде идваме? Кои сме ние? Къде отиваме?“. По време на престоя си в Таити Гоген пише две книги за живота и вярванията на маорите.

Кой е купил картината?

Картината на Пол Гоген „Кога ще се омъжиш?“, собственост на частен колекционер в Швейцария, е про-

дадена за почти 300 млн. долара. Според наличната информация, щастливият купувач е от Катар. С тази сделка творбата на Гоген се превръща в една от най-скъпите картини в частна колекция.

Интересно

Френският художник Йожен Анри Пол Гоген роден на 7 юни 1848 г. в Париж, починал на 8 май 1903 г. в Атуона на остров Хива Оа в Маркизите, Френска Полинезия.

Пол не знае добре френски, има трудности в училище и мечтае да пътува. Осъществява мечтата си няколко години по-късно. Едва навършил 17 години, Гоген работи вече като моряк на кораб от френската търговска флота. През 1882 г., когато настъпва кризата на капиталовите пазари, Гоген на-

пуска работа и изцяло се отдава на живописата.

Гоген отпътува от Франция за Мартиника, но се разболява от малария, което го принуждава да се върне в родината си. Но въпреки това, той не спира да мечтае за далечните земи. През 1891 г. Гоген е разорен, но очарован от екзотиката на отвъдморските страни, заминава за Полинезия и след пътуване, продължило повече от 2 месеца, се установява в Таити, където се надява да избяга от цивилизацията и всичко изкуствено и конвенционално.

През 1895 г., докато е на Таити, Гоген се запознава с Пауура, младо 14-годишно момиче, което става негов моделка, а по-късно му ражда син. Тук той построява къща, която той нарича Къщата на удоволствието (Maison du Jouir).

В нея той заживява с Мари Роуз Вашо, друго 14-годишно момиче, която му ражда дъщеря. Колониалните власти го осъждат на затвор за защита на коренното население. Малко след това, Гоген умира от сърдечен удар.

Друга важна характеристика на живописата на Гоген е неговата смелост да скъса с рутината на импресионистичната стилистика. В новата живопис изчезва принудата да се използват правилата на перспективата, светлосенките и определен източник на светлина в картината. Предметът се превръща в символ, а не обикновено представяне на реалността. Той е средство за изразяване на определена идея и напомня за японските традиции и примитивистите. Творчеството от този период е предтеча на фовизма, набизма и символизма.

Оригиналът е създаден през 1892 г. с маслена живопис върху платно. Размери: 101 x 77 см
Техника на изпълнение на копието: маслени бои върху платно

МАРК РОТКО

Ораняжево, жълто, червено

📍 Ротонга Reserved

История на картината

Марк Ротко (роген Маркус Ротонвич) е руснак от еврейски произход, роден на 25 септември 1903 г. в руския Динебург (днешна Латвия). Когато е на 10-години, той и останалата част от семейството му се присъединяват към бащата, който преди това е емигрирал в Портланд, Орегон. Той се смята за един от водещите представители на абстрактния експресионизъм и предшественик на техниката, из-

вестна като живопис на цветното поле (color field painting).

След като завършва гимназия в Портланд, Ротко се записва в Йейлския университет, където взема решение да се посвети на рисуването. Без да завърши следването, той заминава за Ню Йорк. Там той за известно време посещава лекции в Лигата на студентите по изкуствата. Скоро след това става учител в класове по изкуства за деца в еврейския център в Бруклин, където работи в продължение на 24 години без прекъсване.

Търсейки своето място в изкуството, в началото на кариерата си художникът често сменя стилове и цветове, улавя сцени от живота в Ню Йорк и е вдъхновен от театрални парафрази от литературата и сцените на Бродуей. Произведенията му са изпълнени в духа на абстракцията, близък до Кунинг.

Ротко търси емоционален отклик на цвета, който да поглъща зрителя и да размива границите между съзнателното и интуитивното възприемане на творбата. Въз основа на това предположение художникът започва да експериментира с обширни правоъгълни равнини с магнетизиращи цветове, които често показва без рамки, рисувайки краищата на рамката, така че зрителят да усети, че картината е част от по-голямо цяло.

Ротко придава голямо значение на изложбите на своите творби.

Организира ги по същински театрален начин, важен е всеки детайл, като например разстоянието между картините и зрителя и осветлението.

Най-голямата поръчка, която Ротко получава е изработка на фреските за университетския параклис в университета Св. Томас в Тексас. Той създава 18 свързани помежду си творби, а сградата е наречена параклиса на Ротко. Това е последното му произведение, скоро след това депресираният художник се самоубива като си прерязва вените.

Ротко обръща голямо значение и на четките си. Грижи се за тях, като ги почиства и поддържа по измислен от него начин. Рисува леко със самия връх, за да осигури гладка повърхност на платното. Нежните цветове, които той използва особено през втората половина на 40-те години, предизвикват почти будистко спокойствие.

Кой е купил картината?

Картината отсъства от пазара в продължение на 45 години.

Предишният собственик Дейвид Пинкус я придобива през 1967 г. в Лондон. Оттогава произведението се съхранява в частна колекция. А търгът на „Оранжево, жълто и червено“ е грандиозен. Никой не очаква цената на картината да достигне повече от 45 млн. долара. Междувременно наддаването продължава почти шест минути и половина, което по това време е най-дългото наддаване при продажба на съвременно изкуство. Цената от 86,9 млн. долара поставя рекорд за цена на картина, продадена след Втората световна война.

Интересно

Интересно събитие се случва по време на изложбата на Ротко в галерията Tate Modern в Лондон. Полякът Влоджимеж Уманец, представител на художествената група „жълтизъм“, на която е съосновател, като част от протеста си, нарисова с четка върху картината „Черно върху кафяво“ гумите: „Потенциален пример за жълтизъм“. Бунтът му е възнаграден от съда с две години затвор, тъй като и други забележителни произведения са били повредени по същия начин.

Рестаурацията на картината, оценена от експертите на „Sotheby“ на 5–9 млн. британски лири, се оценява на над 200 хил. британски лири и изисква месеци мъчителна работа, тъй като е известно, че Ротко използва необичайни материали.

Оригиналът е нарисуван през 1961 г., ръчно с акрилни бои върху платно. Размери: 236.2 x 206.4 см
Техника на изпълнение на копието: акрилни бои върху платно

ВИЛЕМ ДЕ КУНИНГ

Жена III

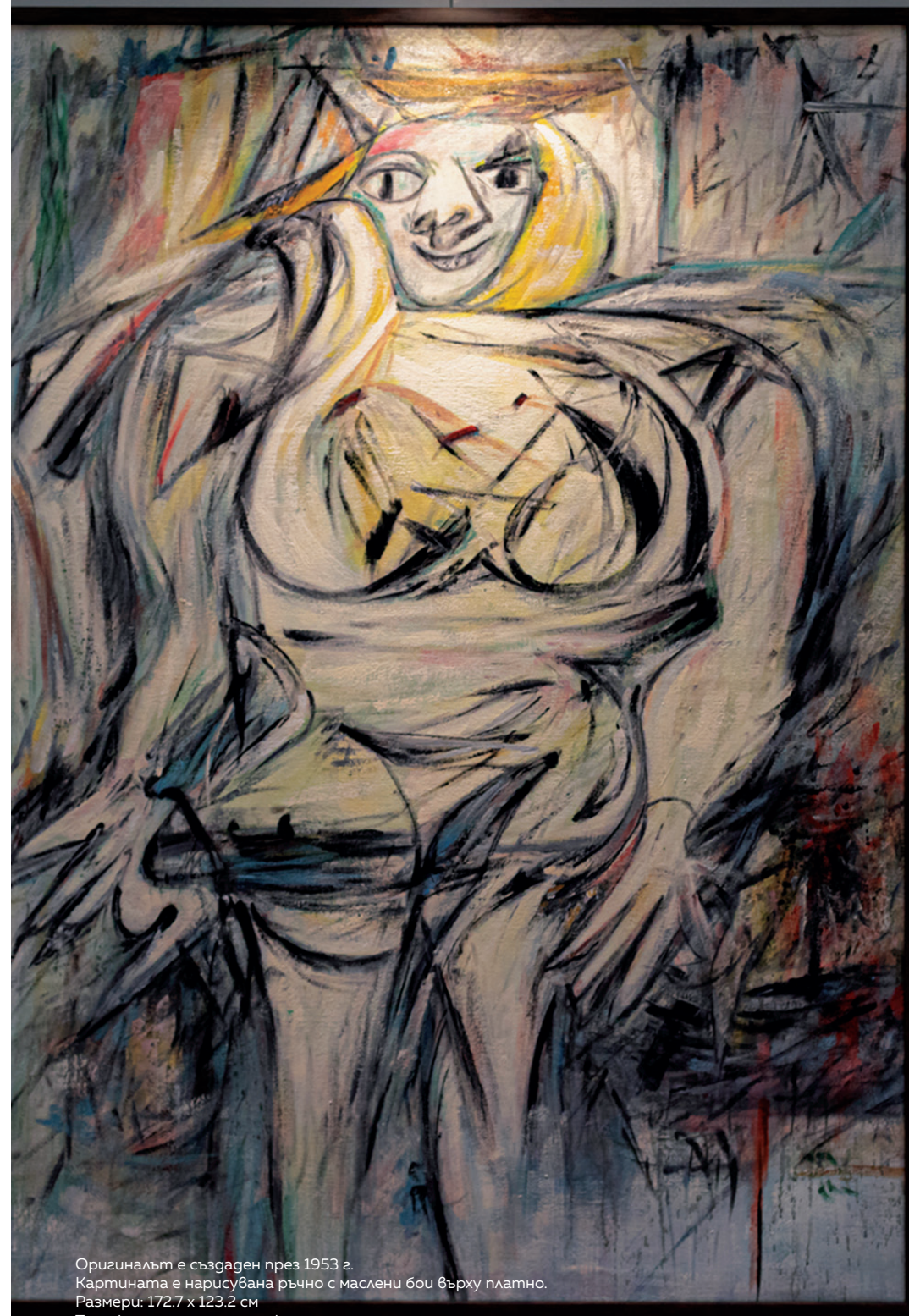
📍 Rotonga Reserved

История на картината

Вилем де Кунинг е роден през 1904 г. Животът на този абстрактно гениален експресионист не е лесен. Неговата агресивна майка и безсърдечен баща бързо му дават да разбере, че е нежелано дете. Това оказва значително влияние на неговия живот и той от млад осъзнава, че трябва да се справя сам.

На 12 години се отказва от образованието си и започва практика във фирма, занимаваща се с интериорен дизайн. По същото време започва да учи вечерно в ротердамската Академия за изящни изкуства. На 22 години решава да избяга от Холандия и отплава за Щатите, като 12 дни се крие в машинното отделение на кораба.

Първоначално рисува в черно и бяло с евтини бои, тъй като не е бил в добро финансово състояние. Затова първите изложби на Кунинг включват предимно черно-бели абстракции („Светлина през август“, „Черен петък“). Започва да експериментира със символична фигуративна живопис, представяйки предимно женски образи. Представя ги в духа на фройдистките движения, анатомически неестетични, развратни. През 50-те години се заема със прочутия цикъл „Жени“, който по време на представянето си в Сидни предизвиква сериозна сензация. Заедно с нетипичната за експресионизма абстрактна фигуративност, тя представя смела техника и символика. Диви цветове, оголени зъби, увиснали гърди, тъпи погледи – всичко това представя сексуалните страхове на съвременния мъж и най-силните аспекти на теорията на Фройд.

Оригиналът е създаден през 1953 г.
Картината е нарисувана ръчно с маслени бои върху платно.
Размери: 172.7 x 123.2 см
Техника на изпълнение на копие: акрилни бои върху платно

Де Кунинг е един от малкото абстракционисти по това време, които запазват в картините си препратки към разпознаваеми форми. Както много други артисти е бил алкохолик, интересно, обаче е това, че прекомерната употреба на алкохол му е препоръчана и от лекар, който твърди, че той оказва позитивно влияние на сърцебиенето, от което художникът е страдал.

През 80-те години е диагностициран с болестта на Алцхаймер, заради което му е отнето правото да се разпорежда със собственото си имущество. През 1989 г. е продадена картината му „Обмен“ (Interchange) от 1955 за рекордната сума от 20,8 милиона долара, което по това време е рекордна стойност за творба на жив артист. Погълнат от болестта си обаче, Кунинг не научава за този успех.

От края на 70-те години до 1994 година картината е част от експозицията на Музея за съвременно изкуство в Техеран, след революци-

ята през 1979 г. обаче картината не е могла да бъде показвана заради строгите правила, наложени от правителството, по отношение на визуалните изкуства и това, което представят.

Интересно

Иранската теокрация „затваря“ в Техеран нецензурната картина на де Кунинг чак до 1994 г., когато с участието на Томас Аман от Fine Arts са започнати преговори с министерството на културата. Решено е, че без никакъв медиен шум, по дипломатически канали, картината ще бъде предадена на колекционера Дайвид Гефен, съоснователят на студиото Dreamworks. В замяна Гефен дава на иранското правителство скъпоценност от своята колекция: Шахнаме Тамасиби – от XVI век, един от най-известните илюстрирани ръкописи на книгата Шахнаме, епопея, прославяща велик Иран. Това е високо ценена, богато илюстрирана персийска миниатюра.

Copy/Paste

До 18.10 Сердика Център е домакин на „Най-скъпата художествена галерия в света“ – изложба на репродукциите на 20 от най-високооценените картини в историята. За първи път в България на едно място гостуват „двойници“ на най-популярните картини на легендарни художници като Сезан, Ван Гог, Климт, Пикасо, Да Винчи, Уорхол и много други.

Картините са прецизно изработени от талантиливи артисти, които са използвали същата техника на изрисуване като при оригиналите на произведенията. Те не са били събирани под един покрив никога, тъй като са разпръснати в частни колекции или в галерии из целия свят.

Насладете се на тази уникална изложба само в Сердика Център, ниво -1, трите ротонди. Повече информация можете да намерите на място, на serdikacenter.bg или във фейсбук.

Снимките са фотографски материал, който възпроизвежда копия на представените в изложбата картини.

Pazar

Първият по рода си за България собствен концептуален магазин на Сердика Център. В него даваме уникалната възможност на български марки и творци да представят дейността и произведенията си.

Намери го на ниво 0, до бюро Информация.

